

ser fremad, altså nøjagtigt som det hr. Ole Stavvad var inde på i sit indlæg, hvor han omtalte den konference, der skal være i morgen.

Mange synspunkter er i dag fremført om det nordiske samarbejde, både om det nuværende stade og om samarbejdets fremtid. Jeg fornemmer, at der på mange, ja måske endda på de fleste områder, er ganske stor enighed og dermed opbakning til regeringens politik i forhold til Nordisk Ministerråd og til det nordiske samarbejde. Det er jeg selvfølgelig meget glad for.

Det er vigtigt, at det nordiske samarbejde er forankret i en fællesopfattelse, både på regeringside og på parlamentarikerside, når det drejer sig om de generelle linjer, og det synes jeg man kan sige det er.

Jeg skal selvsagt ikke kommentere alle de synspunkter og forslag, der er kommet frem, men knytte nogle bemærkninger til enkelte af forslagene og forsøge at besvare de spørgsmål, jeg kan. Resten kan vi jo, som fru Marianne Jelved sagde, få en diskussion om, når vi mødes i det nordiske om nogle få dage.

Fru Anita Knakkegaard talte om ytringsfrihed og også noget om information. Jeg synes faktisk, ytringsfriheden omkring det nordiske er overordentlig stor, og jeg har lidt svært ved at se nogle begrænsninger, det mener jeg også, hr. Ole Stavvad svarede ganske klart på. Jeg er selvfølgelig enig i det synspunkt, at informationsspredning er meget vigtigt.

Det er i øvrigt derfor, at jeg har taget initiativ til, at vi i Danmark holder en seminarrække rundt omkring i landet begyndende dette efterår for at informere embedsmænd i de relevante myndigheder om nordboernes rettigheder. Der er tale om et samarbejdsprojekt mellem mit sekretariat i Udenrigsministeriet og Foreningen Norden i Danmark, som vil gøre et meget prisværdigt arbejde på dette område.

Kl. 14.15

Skal jeg se på de konkrete spørgsmål, der er stillet, så stillede fru Margrete Auken det spørgsmål, hvorfor vi dog ikke havde en hjemmeside, og det var tæt på at være en stor ulykke. Jeg kan sige, at Nordisk Ministerråd og Nordisk Råds hjemmeside hedder www.norden.org. Der kan man så gå ind og se alle lyksalighederne, og det vil jeg opfordre fru Margrete Auken til.

Nærområdestrategien har også været omtalt, og det er naturligvis et væsentligt emne. Jeg fornemmer her, at vi både på regerings- og parlamentarikerniveau trækker på samme hammel. Der er enighed om at give nærområdesamarbej-

det høj prioritet og også om retningen for samarbejdet, nemlig dels at vi naturligvis i fremtiden skal betragte og behandle de baltiske lande som ligeværdige partnere, dels at vi fremover i øget grad skal fokusere på samarbejdet med det nordvestlige Rusland, hvad hr. Stavvad jo også var inde på. Det er vigtigt, at vi får etableret et godt og meget tillidsfuldt, tillidvækkende samarbejde.

Så spurgte fru Anita Knakkegaard om sammenlignelige talstørrelser. Der er min uvidenhed for stor, men jeg er i hvert fald enig i, at det var interessant, hvis vi kunne få dem. Det er meget ofte på det socialpolitiske område, at det er meget vigtigt at kunne få disse sammenligninger, og det skal jeg tale med socialministeren om ved først givne lejlighed.

Så har mange omtalt Barsebäckproblematikken, og det er klart, at det er en problematik, som optager os alle, kan jeg godt sige, uanset hvor vi befinder os i det politiske spektrum. Jeg har derfor taget et brev med, som er sendt den 2. oktober til næringsminister Björn Rosengren, og det er sendt af indenrigsministeren. Han undrer sig over, at den svenske statsminister på dansk tv har givet udtryk for, at atomkraftværket, altså Barsebäck, ikke lukkes inden udgangen af år 2003. Det er efter den danske regerings opfattelse, skriver indenrigsministeren, en meget bekymrende melding, da den danske regering kraftigt støtter en hurtig lukning af atomkraftværket Barsebäck. Det er også en udmelding, som jeg står uforstående over for, skriver indenrigsministeren, da den svenske regering adskillige gange har understreget, at forudsætningerne for, at atomkraftværket Barsebäck kan lukkes i 2003, vil blive tilvejebragt.

Det er altså et område, vi er fuldstændig enige om, og der er sendt en meget kraftig melding til den svenske statsminister – måske på baggrund hans udtalelser før valget i Sverige.

Til sidst vil jeg sige, at jeg glæder mig til vores session i Helsingfors. Jeg synes, og det har jeg altid syntes, at det nordiske samarbejde ikke alene er vigtigt, som fru Marianne Jelved sagde, også hyggeligt, og jeg synes, at vi hver eneste gang kommer et lille skridt videre.

Når man ikke hører så meget om det nordiske samarbejde sådan i dagligdagen, som man hører om EU, så er det måske i virkeligheden, fordi det er noget af det, der fungerer allerbedst, og det er jo ikke det, der fungerer allerbedst, man hører mest om. Men det fungerer godt, og partierne er bredt enige om det, og det er jeg natur-